

Kiitos kommenteista! tässä osa 2 (tarina sisältyy osaan suden kaveri. Jatkoa sille siis) Kiitos myös 1 kommentoijalleni. minäkin luen sinun novelleja ja tykkään susista Sitten tokar piilotti sen tavaroidensa taakse, jotka olivat nurkassa. Suden hän sitoï poron nahalla kiinni kodan sivu paaluun. Sitten hän meni takaisin muiden luokse. Vähän ajan kuluttua hän lähti metsään etsimään merkkejä suden emosta. Suden löytöpaikan läheltä hän löysi männyn, jossa oli kynnen jäljet. Ne olivat karhun. Sitten Tokar löysi pensaikon takana makaavan susiemon kuolleena. Kamalaa, Tokar ajatteli. Yhtä äkkiä hänen takaansa kuului murinaa. Se oli se karhu. Tokar juoksi karhu kintereillään puiden välistä ja pensaikoista. Lopulta hän pääsi leirille ja huusi:-Karhu tulee! Ihmiset alkoivat keräillä keihäitään ja jousiaan. Silloin karhu tuli. Ise oli juuri saanut jousensa ja kirveensä, ja veitsensä käteensä, mutta silloin karhu hyökkäsi isen kimppuun. Tokar juoksi kauhusta kotaansa, ja ulkoa kuului ihmisjoukon huutoa, kun kaikki ampuivat nuolensa ja keihänsä karhua kohti. Hetken kuluttua Tokar uskalsi tulla ulos. "Karhu on kuollut" Susien klaanipäällikkö sanoi. "Mutta niin myös Ise" hän jatkoi. He tekivät karhulle ja iselle kalmanmerkit. Tokar meni kotaansa. Hän oli hyvin surullinen. jatkuu ensi novellissa...